

אִיהוּ שְׁפִירוֹ דְּכָל עֲלָמָא.

בְּנֵי לְתַלְפִּיזוֹת, תֵּלָא דְכָל בְּנֵי עֲלָמָא הֵווּ מִסְתַּכְּלִין
בֵּיהּ, וְהָכִי אוֹקְמוּהָ, תַּלְפִּיזוֹת, תֵּל דְּכָל פִּיזוֹת
דְּעֲלָמָא מִשְׁבַּחֲן וּמְצַלָּאן לְגַבִּיהּ.

אַלְף הַמְּגִן תְּלוּי עָלְיוֹ, אֵלִין אַלְף תְּקוּנִין, דְּמִתְקַנִּין
בֵּיהּ בְּדַקָּא יְאוּת. כָּל שְׁלִטֵי הַגְּבוּרִים, דְּבִלְהוּ
קָא אֲתִיין מִסְטָרָא דְדִינָא קִשְׂיָא.

מַה צְּנֹאֵר, כָּל תְּקוּנִין דְּאֲתָתָא בֵּיהּ תְּלִיין. כְּדָ
בְּמַקְדָּשָׁא, כָּל תְּקוּנִין דְּעֲלָמָא בֵּיהּ תְּלִיין
וְשָׂרִיין. וְהָא אוֹקְמוּהָ, דְּכִתִּיב, (אִיכָה ה) עַל צְּנֹאֲרֵינוּ
נְרַדְפְּנוּ, עַל בֵּי מַקְדָּשָׁא, דְּאִיהוּ צְּנֹאֵר וְשְׁפִירוֹ דְּכָל
עֲלָמָא. נְרַדְפְּנוּ, יַגְעֵנוּ לְמַבְנֵי לִיהּ תְּרִין זְמַנִּין, וְלֹא
הוּנַח לָנוּ. דְּהָא לָא שְׁבַקוּהָ לָן, וְאֲתַחֲרַב וְלֹא
אֲתַבְּנֵי לְבַתָּר.

לשון הקודש

מַה הַצְּנֹאֵר כָּל תְּקוּנֵי הָאִשָּׁה תְּלוּיִים בּוֹ
- כְּדָ בְּמַקְדָּשׁ כָּל תְּקוּנֵי הָעוֹלָם תְּלוּיִים
וְשָׂרִיִים בּוֹ. וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, שְׁכַתוֹב (אִיכָה ה)
עַל צְּנֹאֲרֵנוּ נְרַדְפְּנוּ, עַל בֵּית הַמַּקְדָּשׁ,
שֶׁהוּא הַצְּנֹאֵר וְהִפִּי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם.
נְרַדְפְּנוּ יַגְעֵנוּ, לְבָנוֹת אוֹתוֹ פְּעַמִּים. וְלֹא
הוּנַח לָנוּ, שֶׁהָרִי לֹא הִשְׁאִירוּהוּ לָנוּ,
וְנַחֲרַב וְלֹא נִבְנְהָ לְאַחַר מִכָּן.

בֵּית הַמַּקְדָּשׁ הוּא הִיפִי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם.
בְּנֵי לְתַלְפִּיזוֹת - תֵּל שְׁכָל בְּנֵי הָעוֹלָם
הֵיוּ מִסְתַּכְּלִים בּוֹ. וְכָד בְּאַרוּהוּ, תַּלְפִּיזוֹת
- תֵּל שְׁכָל הַפִּיזוֹת שֶׁל הָעוֹלָם מִשְׁבַּחִים
וּמִתַּפְּלִלִים אֵלָיו.

אַלְף הַמְּגִן תְּלוּי עָלְיוֹ - אֵלִין אַלְף
הַתְּקוּנִים שְׁמִתְקַנִּים בּוֹ בְּרֹאוּי. כָּל שְׁלִטֵי
הַגְּבוּרִים - שְׁכָלָם בָּאִים מִצֵּד הַדִּין
הַקָּשָׁה.

מה צואר, פֿינן דאָשֶׁתִּי, כָּל גּוֹפֵא אֲשֶׁתִּי עִמִּיהָ.
 חָכִי נָמִי בִּי מִקֹּדֶשׁא, פֿינן דֵּאִיהוּ אֲשֶׁתִּי
 וְאֶת־חֲשָׁד, כָּל עֲלָמָא חָכִי נָמִי אֶת־חֲשָׁד, וְלֹא נָהִיר
 שְׂמִשָּׂא, וְלֹא שְׂמִיא וְאַרְעָא וְכִכְבִּיא.

בְּגִין כֶּךָ בְּכָה יוֹסֵף עַל דָּא. וְלִבְתָּר דְּבִכָּה עַל דָּא,
 בְּכָה עַל שְׂבָטִין דֵּאֲתַגְלוּ. פֿד אֶת־חָרִיב פֿי
 מִקֹּדֶשׁא, כִּלְהוּ שְׂבָטִין אֲתַגְלוּ מִיָּד, וְאֶת־בְּדָרוּ בִּינֵי
 עַמְמִיא. הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיִּנָּשֶׁק לְכָל אָחָיו וַיִּבְכֶּךָ
 עֲלֵהֶם, עֲלֵהֶם וְדֵאִי.

עַל כָּלֶם בְּכָה, עַל פֿי מִקֹּדֶשׁא דֵּאֶת־חָרִיב תִּרִין
 זְמַנִּין, וְעַל אָחָיו עֲשֶׂרֶת הַשְּׂבָטִים, דֵּאֲתַגְלוּ
 בְּגִלּוֹתָא וְאֶת־בְּדָרוֹן בִּינֵי עַמְמִיא. וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְרוּ
 אָחָיו אִתּוּ, וְלֹא כְּתִיב וַיִּבְכּוּ, דֵּהָא אִיהוּ בְּכָה,
 דְּנִצְנָצָה בֵּיה רִוְחָא קֹדִישָׁא, וְאֵינּוֹן לָא כְּכוּ, דֵּלֹא
 שָׂרָא עֲלִיָּהוּ רוּחַ קֹדֶשׁא:

לשון הקודש

מִיָּד וְהִתְפָּזְרוּ בֵּין הָעַמִּים. זֶהוּ שְׂכַתּוֹב
 וַיִּנָּשֶׁק לְכָל אָחָיו וַיִּבְכֶּךָ עֲלֵהֶם. עֲלֵהֶם
 וְדֵאִי.

עַל כָּלֶם בְּכָה, עַל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁנַחֲרַב
 פְּעַמִּים, וְעַל אָחָיו עֲשֶׂרֶת הַשְּׂבָטִים
 שֶׁהִגְלוּ לְגִלּוֹת וְהִתְפָּזְרוּ בֵּין הָעַמִּים.
 וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְרוּ אָחָיו אִתּוּ, וְלֹא כְּתוּב
 וַיִּבְכּוּ, שֶׁחֲרֵי הוּא בְּכָה, שְׁנִצְנָצָה בּוֹ רוּחַ

הַצֹּאֵר, פֿינן שְׁהַשְׂמֵד, כָּל הַגּוֹף
 מִשְׂמֵד עִמוֹ - כֶּךָ גַּם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, פֿינן
 שְׁהַשְׂמֵד וְנִחֲשָׁד, כָּל הָעוֹלָם כֶּךָ גַּם
 נִחֲשָׁד, וְלֹא מֵאִיר הַשְּׂמֵשׁ, וְלֹא שָׁמַיִם
 וְאַרְצָא וְכוּכְבֵּים.

מִשּׁוּם כֶּךָ בְּכָה עַל זֶה יוֹסֵף, וְאַחֲרֵי
 שְׂבָכָה עַל זֶה, בְּכָה עַל הַשְּׂבָטִים שֶׁהִגְלוּ.
 כְּשֶׁנַּחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כָּל הַשְּׂבָטִים גָּלוּ

וְהִקְלִי נִשְׁמַע בֵּית פְּרַעַה. רַבִּי (אַלְעָזָר) אָבָא פְּתַח
 וְאָמַר, (תהלים פד) נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי
 לְחַצְרוֹת ה' לְבִי וּבְשָׂרִי יִרְנְנוּ אֵל אֵל חַי. תָּא חַזִּי,
 כָּל בַּר נֶשׁ דְּצַלִּי צְלוֹתִיה (וְקָם) קַמִּי מְאִרִיה, אֲצַטְרִיךְ
 לִי לְאַקְדָּמָא לִי בְּרַבָּאן בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, וְלְצַלִּי
 צְלוֹתִיה קַמִּי מְאִרִיה בְּזַמְנָא דְאַצְטְרִיךְ.

בְּצַפְרָא, לְאַחְדָּא בִימְנָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
 בְּמִנְחָה, לְאַחְדָּא בְּשִׁמְאֵלָא. וְצְלוֹתָא
 וּבְעוֹתָא, אֲצַטְרִיךְ לִי לְבַר נֶשׁ בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא
 בְּגִין לְאַתְאַחְדָּא בֵּיה. וְאוֹקִימְנָא, מָאן דְּצַלִּי צְלוֹתִיה,
 (וְקָם) קַמִּי מְאִרִיה, אֲצַטְרִיךְ לִי דְלֹא לְמִשְׁמַע קְלִי
 בְּצְלוֹתִיה. וּמָאן דְּאַשְׁמַע קְלִי בְּצְלוֹתִיה, צְלוֹתִיה
 לָא אֲשַׁתְּבַע.

מָאן טַעְמָא. בְּגִין (דף רי ע"א) דְּצְלוֹתָא, לָאו אִיהִי הֵיא

לשון הקודש

שצריך.

בְּכַר לְאַחוּ בִימִין שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, בְּמִנְחָה לְאַחוּ בְּשִׁמְאֵל. וְתַפְלָה
 וּבְקִשָּׁה צְרִיךְ לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּדִי
 לְהֵאָחוּ בּו. וּבְאַרְנֵנוּ, מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ
 (וְעוֹמֵד) לְפָנֵי רַבּוֹנוּ, צְרִיךְ לוֹ שְׂלֵא לְשַׁמַּע
 קוֹלוֹ בְּתַפְלָתוֹ, וּמִי שֶׁשׁוֹמֵעַ קוֹלוֹ
 בְּתַפְלָתוֹ, תְּפִלָּתוֹ לֹא נִשְׁמַעַת.
 מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהַתְּפִלָּה אֵינָה אוֹתוֹ

הַקְּדוּשׁ, וְהֵם לֹא כְּבוֹ, שְׂלֵא שְׂרַתָּה עֲלֵיהֶם
 רוּחַ הַקְּדוּשׁ.

וְהִקְלִי נִשְׁמַע בֵּית פְּרַעַה. רַבִּי וְאַלְעָזָר
 אָבָא פְּתַח וְאָמַר, (תהלים פד) נִכְסְפָה וְגַם
 כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת ה' לְבִי וּבְשָׂרִי
 יִרְנְנוּ אֵל אֵל חַי. בֵּא רְאֵה, כָּל אָדָם
 שֶׁמִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ (וְקָם) לְפָנֵי רַבּוֹנוּ, צְרִיךְ
 לוֹ לְהַקְדִּים לוֹ בְּרִכּוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם
 וְלְהַתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ לְפָנֵי רַבּוֹנוּ בְּזַמֵּן

קָלָא דְאִשְׁתַּמַּע. דְּהֵהוּא קוּל דְּאִשְׁתַּמַּע לָאוּ הִיא
צְלוּתָא. וּמֵאן אִיהִי צְלוּתָא. דָּא קָלָא אַחְרָא, דְּתַלְיָא
בְּקָלָא דְאִשְׁתַּמַּע, וּמֵאן הוּא קָלָא דְאִשְׁתַּמַּע. דָּא
הֵהוּא קוּל דְּהוּא בּוּא"ו, קָלָא דְּתַלְיָא בֵּיה, דָּא הֵהוּא
קל בְּלָא וּא"ו.

וּבְגִין כַּד, לָא אֶצְטְרִיךְ לִיה לְבַר נָשׁ לְמִשְׁמַע קְלִיה
בְּצְלוּתֵיה, אֶלָּא לְצַלְאָה בְּלַחֲשׁ, בְּהֵהוּא קָלָא
דְּלָא אִשְׁתַּמַּע. וְדָא הִיא צְלוּתָא דְּאִתְקַבְּלַת תְּדִיר.
וְסִימְנִיד, וְהַקֵּל נִשְׁמַע, קל בְּלָא וּא"ו, נִשְׁמַע. דָּא הִיא
צְלוּתָא דְּהִיא בְּחִשְׂאֵי. דְּכְתִיב בְּחֵנָה, (שמואל א א) וְקוּלָּהּ
לֹא יִשְׁמַע. דָּא הִיא צְלוּתָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קַבִּיל,
כַּד אֲתַעְבִּיד גּוֹ רְעוּתָא וּכְבוֹנָה וְתַקוּנָא כְּדָקָא יְאוּת,
וְלִיחְדָּא יַחֲוּדָא דְּמַרְיָה כְּדָקָא יְאוּת בְּכָל יוֹמָא. (וְהַקֵּל
נִשְׁמַע בֵּית פְּרַעָה. וְהַקֵּל נִשְׁמַע חֶסֶר וּא"ו, מְאִי טַעְמָא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, דָּא הִיא שְׂכִינְתָּא
דְּכַבְּאָת עַל חֲרוּב בֵּי מִקְדָּשָׁא וְעַל גְּלוּתֵיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל. כְּתִיב חֶסֶד, וְהַקֵּל נִשְׁמַע, וְכְתִיב חֶסֶד,

לשון הקודש

נִשְׁמַע. קל בְּלִי וּא"ו, נִשְׁמַע. זוּ הִיא
הַתְּפִלָּה שְׁהִיא בְּחִשְׂאֵי, שְׂכִינְתוּב בְּחֵנָה
וְקוּלָּהּ לֹא יִשְׁמַע. זוּ הִיא הַתְּפִלָּה שְׂמִקְבֵּל
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁנֶּעֱשִׂית בְּתוֹךְ רְצוֹן
וְכּוֹנֵנָה וְתַקוּנָא כְּרַאוּי, וְלִיחְדָּא אֵת הַיַּחֲדוּד שֶׁל
רַבּוֹנוּ כְּרַאוּי בְּכָל יוֹם. וְהַקֵּל נִשְׁמַע בֵּית
פְּרַעָה. וְהַקֵּל נִשְׁמַע, חֶסֶר וּא"ו, מַה הַטַּעַם? אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר, זוּ הִיא הַשְּׂכִינָה שְׂבוּכָה עַל חֲרָבֵן בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וְעַל גְּלוּתוֹם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. כְּתוּב כָּאן וְהַקֵּל

הַקוּל שֶׁנִּשְׁמַע, שְׁאוּתוֹ קוּל שֶׁנִּשְׁמַע אִינוּ
תְּפִלָּה. וּמַה הִיא תְּפִלָּה? זֶהוּ קוּל אַחַר
שֶׁתְּלוּי בְּקוּל שֶׁנִּשְׁמַע. וּמִי הוּא הַקוּל
שֶׁנִּשְׁמַע? זֶה אוּתוֹ הַקוּל שֶׁהוּא בּוּא"ו,
הַקוּל שֶׁתְּלוּי בוּ, זֶהוּ קל בְּלִי וּא"ו.

וּמִשּׁוּם כַּד לֹא צְרִיךְ לְאָדָם לְשַׁמַּע קוּלוֹ
בְּתַפְלָתוֹ, אֶלָּא לְהַתְּפִלָּל בְּלַחֲשׁ בְּאוּתוֹ
הַקוּל שֶׁלֹּא נִשְׁמַע, וְזוּ הַתְּפִלָּה
שְׂמִתְקַבְּלַת תְּמִיד, וְסִימֵן לְדַבֵּר – וְהַקֵּל

(ירמיה לא) קול ברמה נשמע. מה להלן שכינתא, אף פאן נמי שכינתא).

רבי אלעזר אמר, קלא בחשאי, דא היא קלא
עלאה, דכל קליון נפקין מתמן. אבל קל בלא
ו, דא היא עלותא דלתתא, דאיהי אזלא לאסתלקא
בוא"ו ולא תחברא ביה.

תא חזי, והקל נשמע, דא הוא קל בלא וא"ו. דא
היא קלא דבכאת על מקדש ראשון ועל
מקדש שני. נשמע, פמה דאת אמר, קול ברמה
נשמע. ברמה, מאי ברמה. דא הוא עלמא עלאה,
עלמא דאתי. וסימניך, מן הרמה ועד בית אל, (תהלים
137) מן העולם ועד העולם. הכא ברמה, דא עלמא
עלאה. דהא בההיא שעתא די ברמה נשמע. בדין
מה כתיב, (ישעיה כב) ויקרא ה' אלהים צבאות ביום
ההוא לבכי ולמספר וגו'.

לשון הקודש

ועל מקדש שני. נשמע, כמו שנאמר קול
ברמה נשמע. ברמה, מה זה ברמה? זה
הוא העולם העליון, העולם הפא, וסימן
לדבר - מן הרמה ועד בית אל, (תהלים קו)
מן העולם ועד העולם. פאן ברמה - זה
העולם העליון, שהרי בשעה שהיא
שברמה נשמע, אז מה פתוב? (ישעיה כב)
ויקרא ה' אלהים צבאות ביום ההוא
לבכי ולמספר וגו'.

נשמע, וכתוב שם, (ירמיה לא) קול ברמה נשמע. מה
לפנינו שכינה, אף פאן גם בן שכינהו.

רבי אלעזר אמר, הקול בחשאי זהו קול
עליון שכל הקולות יוצאים משם. אבל
קל בלי וא"ו, זוהי התפלה של משה,
שהיא הולכת להתעלות בוא"ו
ולהתחבר בו.

בא ראה, והקל נשמע, זה הוא הקל בלי
וא"ו, זהו הקול שבכה על מקדש ראשון

וְהִקְלֵנִי נִשְׁמַע, לְעִילָא לְעִילָא. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין
 דְּוַא"ו אֶתְרַחֵק וְאֶסְתַּלַּק מִנִּיהּ, וּכְדִין רַחֵל
 מִבְּפָה עַל בְּנֵיהּ מֵאַנְהּ לְהַנְחֵם עַל בְּנֵיהּ כִּי אֵינְנוּ. כִּי
 אֵינְנוּ, כִּי אֵינָם מִיבְעֵי לִיהּ. אֶלְא כִּי אֵינְנוּ, וְהָא
 אִוְקִימָנָא, כִּי אֵינְנוּ, דְּבַעְלָה לָא אִשְׁתַּבַּח עִמָּה.
 דְּאֶלְמָלָא בַּעְלָה יִשְׁתַּבַּח עִמָּה, תַּתְנַחֵם עַלִּיהּ. דְּהָא
 כְּדִין בְּנֵהָא, לָא יְהוּן בְּגִלוּתָא. וּבְגִין דְּאֵינְנוּ, לָא אִוְהִי
 מִתְנַחֵמָא עַל בְּנֵהָא, בְּגִין דְּבְנָתָא אֶתְרַחֵקוּ מִנֵּהּ, עַל
 דְּאֵינְנוּ עִמָּה.

תָּא חַזִּי, בֵּית פְּרַעָה, דָּא הוּא סִימְנִיד לְעִילָא, בֵּיתָא
 דְּאֶתְפָּרְעוּ וְאֶתְגַּלְיִין מִנִּיהּ כָּל נְהוּרִין וְכָל
 בּוּצִינִין, כָּל מַה דְּהוּה סְתִים, מִתַּפְּן אֶתְגַּלִּי. וּבְגִין כְּדִין,
 קַדְשָׁא בְּרִיד הוּא אֶפִּיק כָּל נְהוּרִין וְכָל בּוּצִינִין, בְּגִין
 לְאַנְהָרָא לְהַהוּא קוּל, דְּאֶקְרִי קַל בְּלָא וַא"ו.

לשון הקודש

על בְּנֵיהּ, משום שֶׁבְנֵיהּ הִתְרַחֲקוּ מִמֶּנָּה
 על שֶׁאֵינְנוּ עִמָּה.

בא רָאה, בֵּית פְּרַעָה – זֶה הוּא סִימֵן
 לְדַבֵּר לְמַעְלָה, הַבֵּית שֶׁנִּפְרָעִים וּמִתְגַּלִּים
 מִמֶּנּוּ כָּל הָאוֹרוֹת וְכָל הַמְּאֹרוֹת, כָּל מַה
 שֶׁהִיָּה סְתוּם מִשָּׁם הִתְגַּלָּה, וּמִשׁוּם כְּדִין
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹצִיא אֶת כָּל הָאוֹרוֹת
 וְכָל הַמְּאֹרוֹת, כְּדִין לְהַאִיר לְאוֹתוֹ הַקּוּל
 שֶׁנִּקְרָא קַל בְּלִי וַא"ו.

וְהִקְלֵנִי נִשְׁמַע, לְמַעְלָה לְמַעְלָה. מַה
 הַטַּעַם? מִשׁוּם שֶׁוַא"ו הִתְרַחֵק וְהִסְתַּלַּק
 מִמֶּנָּה, וְאִזְ רַחֵל מִבְּפָה עַל בְּנֵיהּ מֵאַנְהּ
 לְהַנְחֵם עַל בְּנֵיהּ כִּי אֵינְנוּ. כִּי אֵינְנוּ? כִּי
 אֵינָם צְרִיךְ הִיָּה לְהִיוֹת! אֶלְא כִּי אֵינְנוּ,
 וְהִנֵּה בְּאֲרָנוּ כִּי אֵינְנוּ, שֶׁבַּעֲלָה לָא נִמְצָא
 עִמָּה, שֶׁאֶלְמָלָא הִיָּה בַּעְלָה נִמְצָא עִמָּה,
 תַּתְנַחֵם עֲלֵיהֶם, שֶׁהִרִי אִזְ בְּנֵיהּ לָא יְהִיוּ
 בְּגִלוּת, וּמִשׁוּם שֶׁאֵינְנוּ, אֵינָה מִתְנַחֵמַת

תָּא חַזִּי, כִּד יָקִים קֳדָשָׁא בְּרִידָא הוּא לְהֵאֵי קִל
 מֵעַפְרָא, וַיִּתְחַבֵּר בּוֹא"ו, כִּדִּין כָּל מַה דְּאִתְאַבִּיד
 מִנְיֵיהוּ בּוֹמְנָא דְגָלוּתָא, יִתְהַדֵּר וַיִּתְעַדְנֹן בְּנִהוּרִין
 עֲלָאִין דְּאִתּוּסְפֵן מִגּוֹ עֲלָמָא עֲלָאָה. כְּמַה דְּאִתְ אָמַר,
 (ישעיה כז) וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ
 הָאֲבָדִים בְּאַרְצֵי אַשּׁוּר וְהִנְדְּחִים בְּאַרְצֵי מִצְרַיִם
 וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַה' בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם:

וְאַתָּה צְוִיתָה זֹאת עֲשׂוּ קָחוּ לָכֶם מֵאַרְצֵי מִצְרַיִם
 וְגו'. רַבִּי חֵיִיא פָתַח, (ישעיה סו) שְׂמַחוּ אֶת
 יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָהּ כָּל אוֹהֲבֵיהָ שִׁישׂוּ אֶתָּה מְשׁוֹשׁ וְגו'.
 תָּא חַזִּי, כִּד אִתְחַרַּב בֵּי מִקְדָּשָׁא וְגַרְמוּ חוֹבִין, וְאַתְגָּלוּ
 יִשְׂרָאֵל מֵאַרְעָא, אִסְתַּלַּק קֳדָשָׁא בְּרִידָא הוּא לְעִילָא
 לְעִילָא, וְלֹא אִשְׁנַח עַל חַרְוֵב בֵּי מִקְדָּשָׁא, וְעַל עַמִּיָּה
 דְּאַתְגָּלוּ, וּכְדִין שְׂכִינְתָא אִתְגָּלַת עִמָּהוֹן.

לשון הקודש

וְאַתָּה צְוִיתָה זֹאת עֲשׂוּ קָחוּ לָכֶם מֵאַרְצֵי
 מִצְרַיִם וְגו'. רַבִּי חֵיִיא פָתַח, שְׂמַחוּ אֶת
 יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָהּ כָּל אוֹהֲבֵיהָ שִׁישׂוּ אֶתָּה
 מְשׁוֹשׁ וְגו'. כִּי רַאָה, כְּשֶׁנְּחַרַּב בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ וְגַרְמוּ הַחֲסִיָּאִים וְגִלוּ יִשְׂרָאֵל מִן
 הָאָרֶץ, הִסְתַּלַּק הַקֹּדֶשׁ בְּרִידָא הוּא
 לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְלֹא הִשְׁגִּיחַ עַל חַרְבֵּן
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְעַל עַמּוֹ שְׁגָלוּ, וְאִזּוּ הִשְׂכִּינָהּ
 גִּלְתָּה עִמָּהֶם.

כִּי רַאָה, כְּאֲשֶׁר יָקִים הַקֹּדֶשׁ בְּרִידָא הוּא
 לְזֵה הַקּוֹל מִהַעֲפָר וַיִּתְחַבֵּר בְּאוֹת וְא"ו,
 אִזּוּ כָּל מַה שְׁנִצְאָבֵד מִהֶם בְּזִמְנֵי הַגָּלוּת
 יִחֹזֵר, וַיִּתְעַדְנֹן בְּאוֹרוֹת עֲלִיּוֹנִים שְׁנוּסָפִים
 מִתּוֹךְ הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, כְּמוֹ שְׁנִצְאָמַר וְהָיָה
 בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ
 הָאֲבָדִים בְּאַרְצֵי אַשּׁוּר וְהִנְדְּחִים בְּאַרְצֵי
 מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַה' בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
 בִּירוּשָׁלַם.

כִּד נָחַת, אֲשַׁנַּח עַל בֵּיתֶיהָ דְאִתּוּקְדָא, אֲסַתְפַּל עַל
 עַמִּיּוּהָ וְהָא אֲתַגְלִי. שָׁאֵל עַל מִטְרוּנֵיתָא
 וְאִתְתַּרְבַּת. כִּדִּין וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא
 לְבָבִי וּלְמִסְפַּד וּלְקַרְתָּהּ וּלְחִגְרָהּ שָׁק. וְהִיא גַם הִיא מַה
 כְּתִיב בָּהּ, (יואל א) אֲלֵי כְּבֹתוּלָה חֲגַרְתָּ שָׁק עַל בַּעַל
 נְעוּרֶיהָ. כְּמָה דְאֵת אָמַר כִּי אֵינְנִי, בְּגִין דְאִסְתַּלַּק
 מִינָהּ, וְאֲשַׁתְּפַח פִּירוּדָא.

וְאֶפִּילוּ שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, כְּלָחוּ אֶתְאַבְלוּ, דְכְּתִיב,
 (ישעיה ג) אֲלֹבִישׁ שָׁמַיִם קְדָרוֹת וְשָׁק אָשִׁים
 כְּסוּתָם. מִלְּאֲבִי עֲלָאֵי כְּלָחוּ אֶתְאַבְלוּ עֲלֵיהָ, דְכְּתִיב,
 (ישעיה לג) הֵן אֲרֵאֲלֶם צַעְקוֹ חֲצָה מִלְּאֲבִי שְׁלוֹם מֵר
 יִבְכְּיוּן. שְׁמַשָּׁא וְסִיחָרָא אֶתְאַבְלוּ וְחֲשָׁכוּ נְהוּרֵיהוֹן.
 דְכְּתִיב, (ישעיה יג) חֲשַׁךְ הַשָּׁמַיִם בְּצֵאתוֹ וְגו', וְכֹלָא
 עֲלָאֵי וְתַתָּאֵי, כְּכֹו עֲלָהּ (דף רי ע"ב) וְאֶתְאַבְלוּ. מֵאֵי

לשון הקודש

בְּשִׁירָה, הַשְּׁגִיחַ עַל בֵּיתוֹ שְׁנִשְׁרַף, הַסְתַּכַּל עַל עַמּוֹ - וְהִנֵּה הִנְגָּה. שָׁאֵל עַל הַגְּבִירָה - וְהִיא גְרָשָׁה. אִזּוּ וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָבִי וּלְמִסְפַּד וּלְקַרְתָּהּ וּלְחִגְרָהּ שָׁק. וְהִיא גַם הִיא מַה כְּתוּב בָּהּ? (יואל א) אֲלֵי כְּבֹתוּלָה חֲגַרְתָּ שָׁק עַל בַּעַל נְעוּרֶיהָ, כְּמֹו שְׁנַאֲמַר כִּי אֵינְנִי, מִשּׁוּם שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה וְנִמְצָא פִירוּד.

וְאֶפִּילוּ שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, כְּלָחוּ אֶתְאַבְלוּ, עַלִּיּוֹ, שְׁכַתוּב (ישעיה ג) אֲלֹבִישׁ שָׁמַיִם קְדָרוֹת וְשָׁק אָשִׁים כְּסוּתָם. מִלְּאֲבִים עֲלִיוֹנִים כְּלָם הִתְאַבְלוּ עֲלֵיהָ, שְׁנַאֲמַר הֵן אֲרֵאֲלֶם צַעְקוֹ חֲצָה מִלְּאֲבִי שְׁלוֹם מֵר יִבְכְּיוּן. הַשָּׁמַיִם וְהַלְבָּנָה הִתְאַבְלוּ וְהַחֲשִׁיכוּ אֶת אֲרָם, שְׁכַתוּב חֲשַׁךְ הַשָּׁמַיִם בְּצֵאתוֹ וְגו', וְכֹל הָעֲלִיוֹנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים כְּכֹו עֲלֵיהָ וְהִתְאַבְלוּ. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁשּׁוֹלַט

פִּירוּדָא, כְּמֹו שְׁנַאֲמַר כִּי אֵינְנִי, מִשּׁוּם שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה וְנִמְצָא פִירוּד.

טַעַמָא, בְּנִין דְּשַׁלְטָא עֲלֵה סַטְרָא אַחְרָא, דְּשַׁלְטָא
עַל אֶרְעָא קַדִּישָׁא.

פְּתַח וְאָמַר, (יחזקאל ז) וְאַתָּה בֶן אָדָם כֹּה אָמַר ה'
אֱלֹהִים לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל קִין בָּא קִין עַל
אַרְבַּע פְּנֵיפּוֹת הָאָרֶץ. הָאִי קָרָא רָזָא עֲלָאָה אִיהוּ.
לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל קִין, מָאִי אִיהוּ. וְכִי אַדְמַת יִשְׂרָאֵל
קִין הִיא. אֲלָא הָכִי הוּא וְדָאִי וְאַתְמָר, קִין אִיהוּ
לְיַמִּינָא, קִין אִיהוּ לְשְׂמָאלָא. קִין לְיַמִּינָא, דְּכַתִּיב, (דניאל
יב) לְקִין הַיְמִינִי. קִין לְשְׂמָאלָא, דְּכַתִּיב, (איוב כח) קִין שָׁם
לְחַשְׁדָּ וְלִכְלֵל תְּכַלִּית הוּא חוֹקֵר, וְדָא הוּא (בראשית ו) קִין
כָּל בָּשָׂר, כֹּהֵן דְּאַתְמָר.

קִין דְּיַמִּינָא, הֵינֵנו דְּכַתִּיב לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל קִין. בָּא
הַקִּין, דָּא קִין דְּשְׂמָאלָא. קִין דְּיַמִּינָא, דָּא קִין
דְּיַצֵּר הַטּוֹב. קִין דְּשְׂמָאלָא, דָּא קִין דְּיַצֵּר הָרַע, וְדָא

לשון הקודש

הוא לשמאל. קין לימין - שכתוב (דניאל יב)
לקין הימין. קין לשמאל - שכתוב (בראשית
ו) קין שם לחשד ולכלל תכלית הוא חקר,
וזהו קין כל בשר, כמו שנתבאר.

קין של הימין - הינו שכתוב לאדמת
ישראל קין. בא הקין - זה קין השמאל.
הקין של הימין זה הקין של יצר הטוב.
הקין של השמאל זה הקין של יצר הרע.

עליה הצד האחר ששולט על הארץ
הקדושה.

פְּתַח וְאָמַר, (יחזקאל ז) וְאַתָּה בֶן אָדָם כֹּה
אָמַר ה' אֱלֹהִים לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל קִין בָּא
הַקִּין עַל אַרְבַּע פְּנֵיפּוֹת הָאָרֶץ. הַפְּסוּק
הַזֶּה הוּא עֲלִיּוֹן. מַה זֶה לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל
קִין, וְכִי אַדְמַת יִשְׂרָאֵל הִיא קִין? אֲלָא כָּךְ
זֶה וְדָאִי, וְנִתְבָּאֵר. הַקִּין הוּא לְיַמִּינִי, וְהַקִּין

אִתּוֹ דְּכַד חוֹבִין גָּרְמוּ וְאֶתְגַּבְרוּ, אֶתְגַּזַּר וְאֶתִּיהִיב
שְׁלֹטְנָא לְמַלְכוּת הַרְשָׁעָה לְשִׁלְטָאָה, וְלַחֲרָבָא בֵּיתִיהָ
וּמְקַדְשֵׁיהָ. וְדָא הוּא דְכָתִיב, (יחזקאל ז) כֹּה אָמַר ה' **אֱלֹהִים**
רָעָה אַחַר רָעָה הִנֵּה בָאָה, וְכֹלֵא חֵד.

וּבְגִין כֵּן, אֶתְאַבְלוּ עֲלָי וְתִתָּאי עַל דְּאֶתִּיהִיב
שְׁלֹטְנֵנוּ לְתָאי קִין דְּשִׁמְאֵלָא. וּבְגִין כֵּן, פִּינּוּן
דְּמַלְכוּ קַדִּישָׁא, מַלְכוּת שָׁמַיִם אֶתְכַפֵּיא, וּמַלְכוּת
חִיבָא (אֲחֵרָא) אֶתְגַּבְרוּ. (כְּדִין) אֵית לִיה לְכָל בַּר נָשׁ,
לְאֶתְאַבְלָא עֲמָה, וְלְאֶתְכַפֵּיא עֲמָה. וּבְגִין דְּכַד אִיהִי
יְזַדְקָא, וְעֲלָמָא יִתְחַדֵּי, יִתְחַדֵּי אִיהוּ בְּחֵדָה. דְּכָתִיב,
(ישעיה טו) שִׁישׁוּ אֶתָּה מְשׁוֹשׁ כָּל הַמֶּתְאַבְּלִים עָלֶיָּה.

תָּא חַזִּי, כְּתִיב בְּהוּ בְּמַצְרַיִם, (ירמיה מו) עֲגָלָה יִפִּיפִּיה
מַצְרַיִם. וְרָזָא דְּעֲגָלָה דָּא, הוּוּ יִשְׂרָאֵל תְּחֹת
שְׁלֹטְנִיהָ כְּמָה זְמַנִּין וְכְמָה שְׁנִין. וּבְגִין דְּזְמַנִּין יִשְׂרָאֵל

לשון הקודש

מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם נִכְנָעָה, וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה
וְהֶאֱתַרְתּוּ הַתְּגַבְרָה, וְאִזּוּ יֵשׁ לְכָל אָדָם
לְהֶתְאַבֵּל עֲמָה וְלַחֲכַנַּע עֲמָה, וּמְשׁוּם
שְׁכַאֲשֵׁר הִיא תְּזַדְקָה וְהָעוֹלָם יִתְחַדֵּשׁ
הוּא יִתְחַדֵּשׁ עֲמָה, שְׁכַתּוּב (ישעיה טו) שִׁישׁוּ
אֶתָּה מְשׁוֹשׁ כָּל הַמֶּתְאַבְּלִים עָלֶיָּה.

בָּא רָאָה, כְּתוּב בְּמַצְרַיִם (ירמיה מו) עֲגָלָה
יִפִּיה מַצְרַיִם, וְהַסּוּד שֶׁל הָעֲגָלָה הוּוּ

וְזֶה הוּא שְׁכַאֲשֵׁר הַחֲטָאִים גָּרְמוּ
וְהַתְּגַבְרוּ, נִגְזַר וְנִתְּנָה הַשְׁלֹטוֹן לְמַלְכוּת
הַרְשָׁעָה לְשִׁלְטָא וְלַחֲרִיב בֵּיתוֹ וּמְקַדְשׁוֹ,
וְזֶהוּ שְׁכַתּוּב (יחזקאל ז) כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים
רָעָה אַחַת רָעָה הִנֵּה בָאָה, וְהַכֵּל אַחֵד.
וּמְשׁוּם כֵּן הֶתְאַבְלוּ עֲלֵינוּם וְתַחֲתוֹנִים,
עַל שְׁנֵתָן הַשְׁלֹטוֹן לְקִין הוּוּ שֶׁל הַשִּׁמְאֵל.
וּמְשׁוּם כֵּן, פִּינּוּן שְׁהַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה,

לְשִׁלְטָאָה לְבַתֶּר עֲלֶיהָ, אֶתְרַמְיֵז לֹזֵן הַשֶּׁתָּא עֲגָלוֹת.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, רָמְזוּ רָמְזוּ לִיּוֹה יוֹסֵף לִיעֲקֹב עַל
עֲגָלָה עֲרוּפָה. דְּהָא בְּהֵוּא פִּרְקָא אֶתְפָּרֵשׁ
מִנִּיה. וְאוּקְמוּהָ, עֲגָלָה עֲרוּפָה, דְּאִיהִי אֶתִּיא עַל
דְּאֶשְׁתַּכַּח קְטוּלָא, וְלֹא אֶתִּיַדַּע מָאן קְטִיל לִיּוֹה. וּבְגִין
דְּלֹא יִשְׁלַטוּן עַל אֶרְעָא רוּחִין בִּישׁוּן דְּלֹא אֶצְטְרִיבוּ,
יַהֲבִין הֵא עֲגָלָה לְתַקּוּנָא, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁתַּמּוּדְעוּן
לְגַבִּיהָ, וְלֹא יִשְׁלַטוּ עַלִּיהִו.

תָּא חַיִּי, כָּל בְּנֵי נָשָׂא כְּלָהּ עֲבָרִין עַל יְדֵי דְמַלְאָךְ
הַמּוֹת, בַּר מַהֲאֵי דְאַקְדִּימוּ לִיּוֹה בְּנֵי נָשָׂא, עַד
לֹא יִמְטִי זְמַנָּא לְשִׁלְטָאָה בֵּיהּ וְלִיטוּל רִשׁוּ. דְּהָא לֹא
שְׁלִיט בְּבַר נָשׁ, עַד דְּנָטִיל רִשׁוּ.

וּבְגִין כֵּן, אֵית לִיּוֹה דִּינָא לְשִׁלְטָאָה עַל הַהוּא אֶתֶר.

לשון הקודש

הָאֲרִיץ רוּחוֹת רְעוֹת שְׂאִינָן צְרִיכוֹת,
נוֹתְנִים אֵת הָעֲגָלָה הַזֹּאת לְתַקּוּן, כְּדֵי שְׁלֹא
יִתְוַדְעוּ אֵלָיו וְלֹא יִשְׁלַטוּ עֲלֵיהֶם.

בַּא רְאֵה, כָּל בְּנֵי הָאָדָם, כְּלָם עוֹבְרִים
עַל יְדֵי מַלְאָךְ הַמּוֹת, פִּרְט לְזוֹה, שְׁהַקְדִּימוּ
אוֹתוֹ בְּנֵי אָדָם טָרָם הִגִּיעַ זְמַנּוֹ לְשִׁלְטַת בּוֹ
וְלִטְל רִשׁוֹת, שְׁהֲרִי אֵין שׁוֹלֵט בְּאָדָם עַד
שְׁנוּטֵל רִשׁוֹת.

וּמַשׁוּם כֵּן יֵשׁ לוֹ דִּין לְשִׁלְטַת עַל אוֹתוֹ

הֵיוּ יִשְׂרָאֵל תַּחַת שְׁלַטְוֹנָה כַּמָּה פְּעָמִים
וְכַמָּה שָׁנִים. וּמַשׁוּם שִׁיִּשְׂרָאֵל עֲתִידִים
אֲחֵר כֵּן לְשִׁלְטַת עֲלֵיהָ, נִרְמְזוּ לְהֵם כָּאֵן
עֲגָלוֹת.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, רָמְזוּ רָמְזוּ יוֹסֵף לִיעֲקֹב
עַל עֲגָלָה עֲרוּפָה, שְׁהֲרִי בְּאוֹתוֹ פִּרְקָא
נִפְרַד מִמֶּנּוּ. וּבְאֶרְוָה, עֲגָלָה עֲרוּפָה,
שְׁהִיא בְּאָה עַל שְׁנַמְצָא הַרוּג וְלֹא נוֹדַע
מִי הָרַג אוֹתוֹ, וְכְדֵי שְׁלֹא יִשְׁלַטוּ עַל

בְּמַה דְּאֵתְ אָמַר, (דברים כא) לֹא נֹדַע מִי הִכְהוּ. הָכִי נָמִי
 אִית לִיה דִּינָא דְלֹא אֲתִינְדַע, בְּגִין לְקַטְרָנָא עַל הָהוּא
 אֲתַר. וְעַל דָּא, (דברים כא) וְלָקְחוּ זְקַנֵי הָעִיר הַהִיא עֲגֻלַת
 בָּקָר וְגו'. בְּגִין לְאֶעְבְּרָא דִינִיה דִּיהוּא אֲתַר,
 וְלֹאֲתַתְקַנָּא דְלֹא יִשְׁלוּט בֵּיה מְקַטְרָנָא, וְלֹאֲשַׁתְּזַבָּא
 מִנִּיה.

תָּא חָזִי, יוֹסֵף בַּד אֲתַפְרֵשׁ מֵאֲבוּי, בְּלֹא לְוִיָּה,
 וּבְלֹא אֲכִילָה אֲשַׁתְּדַר, וְהוּה מַה דִּהוּה. וְכַד
 אָמַר יַעֲקֹב, (בראשית לו) טָרוֹף טוֹרֵף יוֹסֵף, אָמַר, כִּי
 אֵרֵד אֶל בְּנֵי אָבִל שְׂאוּלָה, דְּאֲנָא גְרִימָנָא לִיָּה. וְתוּ,
 דִּהוּינָא יָדַע דְּאֲחָזִי סַנְיִין לִיָּה, וְשַׁדְרָנָא לִיָּה. וְרַמְזוּ
 קָא רַמְזוּ לִיָּה.

אָמַר לִיָּה רַבִּי יְהוּדָה, אֵינּוֹן עֲגֻלוֹת עַל פִּי פְרַעָה
 שִׁדְר לֹון, דְּכְתִיב וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגֻלוֹת עַל
 פִּי פְרַעָה. אָמַר לִיָּה, דִּיּוֹקָא דְמַלְחָה, דְּכְתִיב וְאֵתָה

לשון הקודש

וּבְשֵׁאֲמַר יַעֲקֹב (בראשית לו) טָרוֹף טוֹרֵף יוֹסֵף,
 אָמַר כִּי אֵרֵד אֶל בְּנֵי אָבִל שְׂאוּלָה, שְׂאֲנִי
 גְרַמְתִּי לוֹ, וְעוֹד – שְׁהִיִּיתִי יוֹדַע שְׂאֲחָזִי
 שׁוֹנְאִים אוֹתוֹ וְשַׁלְחָתִי אוֹתוֹ, וְרַמְזוּ הוּא
 רַמְזוּ לוֹ.

אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה, אֵת אוֹתָם הָעֲגֻלוֹת
 שִׁלַּח אוֹתָם עַל פִּי פְרַעָה, שְׁכַתוּב וַיִּתֵּן
 לָהֶם יוֹסֵף עֲגֻלוֹת עַל פִּי פְרַעָה. אָמַר לוֹ,

מְקוּם, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר לֹא נֹדַע מִי הִכְהוּ. גַּם
 כִּדּוּ יֵשׁ לוֹ דִּין שְׁלֹא נֹדַע כְּדִי לְקַטְרָג עַל
 אוֹתוֹ מְקוּם, וְעַל בֶּן (דברים כא) וְלָקְחוּ זְקַנֵי
 הָעִיר הַהִיא עֲגֻלַת בָּקָר וְגו', כְּדִי לְהַעֲבִיר
 דִּינּוֹ שֶׁל הַמְּקוּם הַהוּא, וְלְהַתְקַן שְׁלֹא
 יִשְׁלַט בּוֹ הַמְּקַטְרָג וְלְהַנְצִיל מִמֶּנּוּ.

בַּא רְאָה, כְּשֶׁנִּפְרַד יוֹסֵף מֵאֲבוּי, בְּלִי
 לְוִיָּה וּבְלִי אֲכִילָה נִשְׁלַח, וְהִנֵּה מַה שְׁהִיָּה,

צויתָהּ ואת עֲשׂוּ. ואתָה צויתָהּ דִּיקָא, וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב
 בַּה"א, מִשְׁמַע דְּיוֹסֵף תִּבְעֵ לֶזֶן, וּבְגִין כֶּךָ וַיִּתֵּן לָהֶם
 יוֹסֵף עֲגָלוֹת עַל פִּי פִרְעֹה. וַיַּעֲקֹב לֹא אֶתְקַיִים בְּמִלָּה,
 עַד דְּחָמָא לֶזֶן. דְּכְתִיב, וַיֵּרָא אֶת הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח
 יוֹסֵף לְשִׂאת אוֹתוֹ וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּקַדְמִיתָא וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב,
 וּלְבַתֵּר וַיֵּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד יוֹסֵף בְּנֵי חַי.
 אֵלָּא, בְּקַדְמִיתָא קָרִי לִיה אֲוִרִיתָא יַעֲקֹב, בְּגִין
 שׁוֹתְפוֹתָא, דְּאֶשְׁתַּתְּפוּ שְׂכִינְתָא בְּהָהוּא חָרֵם, כִּד
 אֲזִיבֵן יוֹסֵף. וְהַשְׁתָּא דְשְׂכִינְתָא סְלָקָא, כִּדִּין אִיהוּ,
 וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם, וְדָא הוּא רֹזָא דְשְׂכִינְתָא.
 וּבַתֵּר דְּאִיהִי קַיִמָא בְּקַיִמָא, (בְּגִין) כִּדִּין דְּרָגָא
 דְּלַעֲיִלָא, אֶתְעַבֵּר לְגַבְהָ, דְּרָגָא דְּאִיהוּ יִשְׂרָאֵל. (נ"א כִּדִּין
 דְּרָגָא דְּלַעֲיִלָא, אֶתְעַבֵּר לְגַבְהָ, וְאִיהוּ דְּרָגָא דְּיִשְׂרָאֵל) מַכָּאן, דְּרָגָא דְּלַעֲיִלָא

לשון הקודש

יעקב, ואחר כך ויאמר ישראל רב עוד
 יוסף בני חיי. אלא בראשונה קראה לו
 התורה יעקב, משום השתפות, ששתפו
 את השכינה באותו חרם כשנמכר יוסף,
 ועבשו ששכינה עלתה, אז היא ותחי רווח
 יעקב אביהם, וזה הוא סוד השכינה.
 ואחר שהיא עמדה בקיום, ומשום אז
 הדרגה שלמעלה עברה אליה, הדרגה
 שהיא ישראל. ואז הדרגה שלמעלה התעוררה

דיוקן של דבר, שכתוב ואתה צויתָהּ
 זאת עשו. ואתה צויתָהּ דוקא, ומשום כך
 כתוב בה"א, משמע שיוסף בקש אותם,
 ומשום כך ויתן להם יוסף עגלות על פי
 פרעה, ויעקב לא עמד בדבר עד שראה
 אותם, שכתוב וירא את העגלות אשר
 שלח יוסף לשאת אתו ותחי רווח יעקב
 אביהם.

אמר רבי שמעון, בראשונה ותחי רווח

לֹא אֶתְעַר לְעֵילָא, עַד דְּאֶתְעַר בְּקַדְמֵיתָא לְתַתָּא,
 דְּהָא תָּכֵא וַתְּחֵי רוּחַ ^(דף ריא ע"א) יַעֲקֹב בְּקַדְמֵיתָא, וּלְבַתֵּר
 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמִרְאֵת הַלְּיָלָה, בְּמִרְאֵת
 בְּתִיב. תָּא חַזִּי, וַיִּזְבַּח זְבָחִים לְאֱלֹהֵי אָבוּי
 יַעֲחֹק, בְּקַדְמֵיתָא. בְּגִין לְאֶתְעָרָא שְׂמַאלָא בְּרוּזָא
 דְּרַחֲמֵי. וּכְדִין וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמִרְאֵת
 הַלְּיָלָה, בְּתַי דְּרוּזָא דְּקַאמְרָן דְּאִיחֵי מִרְאֵת הַלְּיָלָה.

וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ, מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין
 דְּסִטְרָא דְּקַדוּשָׁה דְּלְעֵילָא, הָכֵי הוּא. דְּהָא
 סִטְרָא דְּמִסְאָבָא, לָא אֲדַכֵּר שְׂמָא דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 וְכַל סִטְרָא דְּקַדוּשָׁה אֲדַכֵּר בְּשִׁמְיָהּ. אָנֹכִי אֵרֵד עִמָּךְ
 מִצְרִימָה וְגו', מִכָּאן, דְּשִׁכְנִיתָא נְחֹתַת עִמִּיהּ בְּגִלּוּתָא,

לשון הקודש

ואז - ויאמר אלהים לישראל במראת
 הלילה, בדרגה הזו שאמרנו, שהיא
 מראות הלילה.

וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ. מָה
 הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁצֵּד הַקְּדוּשָׁה שְׁלֹמְעֵלָה
 בְּךָ הוּא, שֶׁהִרִי צֵד הַטְּמֵאָה לֹא מִזְכִּיר
 אֶת שֵׁם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכַל צֵד
 הַקְּדוּשָׁה נִזְכָּר בְּשִׁמוֹ. אָנֹכִי אֵרֵד עִמָּךְ
 מִצְרִימָה וְגו'. מִכָּאן שֶׁשִּׁכְנִינָה יֵרְדֶה עִמּוֹ

אלהי, וזהו דרגה של ישראל] מכאן שהדרגה
 שלמעלה לא מתעוררת למעלה עד
 שמתעוררת בראשונה למטה, שהרי
 כאן ותחי רוח יעקב בראשונה, ואחר כך
 ויאמר ישראל.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמִרְאֵת הַלְּיָלָה.
 בְּמִרְאֵת בְּתוּב. כֹּא רָאָה, וַיִּזְבַּח זְבָחִים
 לְאֱלֹהֵי אָבוּי יַעֲחֹק, בְּרִאשׁוֹנָה, כְּדִי
 לְהַעִיר אֶת הַשְּׂמַאל בַּסּוּד שֶׁל הָאֲהָבָה.

וּבְכָל אֶתֶר דְּיִשְׂרָאֵל אֲתַגְלוּ, שְׂכִינְתָא אֲתַגְלִית עִמָּהוֹן,
וְהָא אוֹקְמוּתָּהּ.

תָּא חֲזִי, כְּמָה עֲגָלוֹת הֵווּ. שִׁית. כְּמָה דְאֵת אָמַר,
(במדבר ו) שִׁשׁ עֲגָלוֹת צָב. דְּבַר אַחַר, שִׁיתִין הֵווּ,
וּבְלָא רִזָּא חֲדָא. בְּקַדְמִיתָא כְּתִיב בְּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח
יוֹסֵף, וּלְבַסּוֹף אֲשֶׁר שָׁלַח פְּרַעֲהָ. אֵלָא, כְּלָחוּ דְשִׁדְר
יוֹסֵף, הֵווּ בְּחוּשְׁבָנָא כְּדָקָא חֲזִי. וְאֵינוּן דְשִׁדְר פְּרַעֲהָ
יִתִיר מִנִּיחֵהוּ, לָא הֵווּ בְּרִזָּא דָא, וְלָא הֵווּ בְּחוּשְׁבָנָא.

וְאֵלִין וְאֵלִין קָאֲתוּ. בְּגִין כֶּךָ, אֲשֶׁר שָׁלַח יוֹסֵף, אֲשֶׁר
שָׁלַח פְּרַעֲהָ. וְכֵד יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא
מַה כְּתִיב, (ישעיה סו) וְהִבִּיאוּ אֶת כָּל אֲחֵיכֶם מִכָּל הַגּוֹיִם
מִנְחָה לָהּ וְגו'.

וַיֵּאָסֹר יוֹסֵף מִרְבַּבְתּוֹ, רַבִּי יִצְחָק פִּתַּח וְאָמַר, (יחזקאל
) וְדַמּוֹת עַל רֵאשֵׁי הַחֲתָיָה רְקִיעַ כְּעֵין

לשון הקודש

בְּגָלוֹת, וּבְכָל מְקוֹם שִׁישְׂרָאֵל גְּלוּ –
שְׂכִינָה גְּלָתָה עִמָּהֶם, וְהִנֵּה פְּרַשׁוּתָּהּ.
כֵּן רָאָה, כְּמָה עֲגָלוֹת הֵיוּ? שִׁשׁ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר ז) שִׁשׁ עֲגָלוֹת צָב. דְּבַר
אַחַר, שִׁשִּׁים הֵיוּ, וְהַכֵּל סוּד אֶחָד.
כְּרִיאָשׁוּנָה כְּתוּב בְּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח
יוֹסֵף, וּלְבַסּוֹף – אֲשֶׁר שָׁלַח פְּרַעֲהָ. אֵלָא
כְּלָם שִׁשְׁלָח יוֹסֵף הֵיוּ בְּחֻשְׁבוֹן כְּרִיאָשׁוּ,

וְאוֹתָם שִׁשְׁלָח פְּרַעֲהָ יוֹתֵר מֵהֶם, לָא הֵיוּ
בְּסוּד זֶה וְלֹא הֵיוּ בְּחֻשְׁבוֹן.
וְאֵלָה וְאֵלָה כָּאוּ, מִשּׁוּם כֶּךָ אֲשֶׁר שָׁלַח
יוֹסֵף, אֲשֶׁר שָׁלַח פְּרַעֲהָ. וּכְשִׁינְצָאוּ
יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת מַה כְּתוּב? (ישעיה סו)
וְהִבִּיאוּ אֶת כָּל אֲחֵיכֶם מִכָּל הַגּוֹיִם מִנְחָה
לָהּ וְגו'.

וַיֵּאָסֹר יוֹסֵף מִרְבַּבְתּוֹ. רַבִּי יִצְחָק פִּתַּח

הַקָּרָה הַנּוֹרָא נִטּוּי עַל רְאִישֵׁיהֶם מְלַמְעָלָה, הָאִי קָרָא
אוּקְמוּתָהּ. אָבֵל תָּא תָּזוּ, אִית חִיָּה לְעִילָא מִן חִיָּה,
וְאִית חִיָּה קְדִישָׁא דְקִיּוּמָא עַל רִיש חִיּוּתָא.

וְאִית חִיָּה עֲלָאָה, לְעִילָא עַל פֶּל שְׂאָר חִיּוּתָא, וְהָאִי
(נִיָּא וְאִית) חִיָּה שְׁלֵטָא עַל פְּלָהוּ. בְּגִין דְּכַד הָאִי
חִיּוּתָא יִהְבָּא וְנִהְרָא לְבִלְהוּ, פְּדִין פְּלָהוּ נְטֻלִין
לְמִטְלָנוּי, וְיִהְיִבַת דָּא לְדָא, וְשְׁלֵטָא דָּא עַל דָּא.

וְאִית חִיּוּתָא לְעִילָא עַל תְּתָאִי, עַל שְׂאָר חִיּוּתָא
לְתִתָּא, וְכִלְהוּ אֶתְזֻנוּ מִינָהּ, וְאַרְבַּע סְטָרֵי
דְעֲלָמָא רְשִׁימִין בָּהּ. אֲנִפִין נְהִירִין יְדִיעֵן (דִּינִין) לְכָל
סְטָר, וְאִיהִי שְׁלֵטָא עַל אַרְבַּע סְטָרֵי. וְהָאִי אוּקְמוּתָהּ,
דְאִינֻן תִּלְת לְסְטָר דָּא, וְתִלְת לְסְטָר דָּא, וְכֵן לְאַרְבַּע
סְטָרִין דְעֲלָמָא.

לשון הקודש

לְכֻלָּם, אִזוּ כְּלָן נּוֹסְעוֹת לְמִסְעוֹתֵיהֶן
וְנוֹתְנוֹת זֹו לְזֹו וְשׁוֹלְטוֹת זֹו עַל זֹו.
וְיִיש חִיָּה לְמַעְלָה עַל הַתְּחִתּוֹנִים עַל שְׂאָר
הַחִיּוֹת שְׁלֵמְטָה, וְכֻלָּם נּוֹזְנִים מִמֶּנָּה,
וְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם רְשׁוּמִים בָּהּ, פְּנִים
מְאִירוֹת יְדוּעוֹת וְדִינִים לְכָל צַד, וְהָאִי
שׁוֹלְטַת עַל אַרְבַּעַת צְדָדִים, וְהִנֵּה
פְּרִשׁוּתָהּ, שְׁהֵם שְׁלֵש לְצַד זֶה וְשְׁלֵש לְצַד
זֶה, וְכֵן לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם.

וְאָמַר, (יחזקאל א) וְדַמּוֹת עַל רְאִישֵׁי הַחִיָּה
רְקִיעַ כְּעֵין הַקָּרָה הַנּוֹרָא נִטּוּי עַל
רְאִישֵׁיהֶם מְלַמְעָלָה. הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאִרוּהוּ,
אָבֵל בֵּא רְאֵה, יֵש חִיָּה לְמַעְלָה מִן הַחִיָּה,
וְיֵש חִיָּה קְדוּשָׁה שְׁעוּמְדַת עַל רֵאשׁ
הַחִיּוֹת.

וְיֵיש חִיָּה עֲלִיוֹנָה לְמַעְלָה עַל פֶּל שְׂאָר
הַחִיּוֹת, וְזֹו וְיֵישוּ הַחִיָּה שׁוֹלְטַת עַל כֻּלָּם,
מִשׁוּם שְׁכַאֲשֵׁר הַחִיָּה הַזֹּו נּוֹתְנַת וּמְאִירָה